

JISKA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Friese naam.

- 1] Verkorte vleivorm van een naam die met 'agi-' of 'egi' begon (= 'zwaard', 'snijdend voorwerp'; vgl. ons woord 'eg'); dan zou de naam een verkorting kunnen zijn van

Eisentrudis	=	'betrouwbaar zwaard'
Achahild / Eghild	=	'strijdzwaard',
of E(g)inhild	=	'zwaardvechtster'
Ecburga / Ecgburga	=	'beschermend zwaard'
Egberta / E(g)inberta	=	'prachtig zwaard'
Egera / Egghera	=	'leger-zwaard'

enz.
- 2] Ook mogelijk: verbastering van het gotische 'agis', 'is-' of 'ys-' = 'schrik' (vgl. ons woord 'ijselijk' (= angstaanjagend) en het werkwoord 'ijzen' (= bang-zijn).
- 3] Friese naam uit 'Asen' = Germaanse goden.

*

Bijzonderheden

De klankovereenkomst met de Arabische naam **Aïscha** berust op toeval (= 'levend', 'levendig', 'levenslustig', 'welverend', 'het goed makend').

*

De variant **Jisca** of **Jiska** valt samen met een bijbelse mannen naam: = 'Jij (= God) aanschouwt'. Komt voor in Genesis 11,29.

*

Jies van Armorica, Bretagne, Frankrijk; maagd & martelares; † **ca 455(?)**.

Feest 18 september.

Zij werd rond 430 in Ierland geboren. Het was de grote apostel van Ierland, Sint Patrick, die haar in 454 tot het christendom wist te bekeren. Achteraf had ze er verdriet van, dat ze Christus niet van jongsaf aan had kunnen dienen. Dat probeerde ze nu goed te maken. Ze leidde het leven van een kluizenaars en werd alomteweerdeerd vanwege haar vroomheid en liefde.

Rond het jaar 455 moet het geweest zijn, dat ze overstak naar Bretagne, destijds nog Armorica geheten, om zich nog dieper in de eenzaamheid te kunnen terugtrekken. Volgens de overlevering behoorde zij tot een gezelschap van 777 (anderen noemen het aantal van 770) kluizenaars dat onder leiding stond van de heilige abt Fingar; onder hen bevonden zich zeven bisschoppen: allen bekeerlingen van Sint Patrick. Zij dienden God in de wildernis met onafgebroken gebeden en lofzangen, met vasten en onthouding, met handenarbeid en werken van barmhartigheid.

De plaatselijke vorst, Theodorik, vreesde, dat de Ieren in het conflict met zijn oom Maxentius diens kant zouden kiezen. Hij begon in te werken op het gemoed van de Bretonners en suggereerde, dat die invasie van zogenaamde bidders en kluizenaars niets anders was dan een ordinaar bezettingsleger. Het was niet moeilijk een aantal heethoofden te vinden die samen met hem de hele groep om het leven bracht.

Toen enige tijd later hun onschuld kwam vast te staan, begon de plaatselijke bevolking ze als heiligen te vereren. In de Bretonse landstreek Cornouaille bestond vroeger een plaatsje met de naam Sainte-Jies. Zij was er de patroonheilige die door de plaatselijke bevolking bijzonder werd vereerd.